

KUNSTEN Å VÆRE UNYTTIG

Bokomtale

Forfatter: Per Henrik Gullfoss

Tenk om meningen med livet simpelthen bare er – LIVET? Kan en slik unyttig geskjeft som å bruke tid på sitt indre liv føre til et rikere liv? - Denne boken er kort sagt en perle, sier Anne Lise Bårtvedt

av Anne Lise Bårtvedt

Tittelen gjorde meg nysgjerrig. Å være unyttig – er det så vanskelig da? Har ikke jeg ofte nok det travelt med å gjøre – ingenting?

Men det har ikke alltid vært slik. Som folk flest har jeg levd et nyttig liv, ja, virkelig lagt meg i selen for å rekke alt: Jobb, familie, hus og diverse hjelpetiltak rettet mot eldre og trengende. Brente mitt lys i begge ender helt til jeg en dag fikk et utilsiktet storfriminutt i livet. Brått hadde jeg tid nok til å stoppe opp og tenke: Hva nå, Anne Lise? Hva vil du med livet ditt? Hvordan vil du egentlig ha det, om ett år, fem år, ti år?

Da visste jeg hva jeg måtte gjøre, foreta forandringer, være herre i eget liv. Helt til da levde jeg opp til andres forventninger istedenfor å spørre meg selv: Gjør jeg dette og hint fordi jeg virkelig ønsker å gjøre det? Er jeg opphengt i vanetenkning? Kommer jeg ikke ut av klisteret grunnnet fastlåste ideer?

Per Henrik Gullfoss' bok omhandler nettopp dette og mye mer. Den er kort sagt en perle, et skattkammer du kan øse av. Hendig format, C5, som skapt til å ha i vesken eller som nistemat på reiser for eksempel. 84 sider breiddfull av spennende metaforer og tanker egnet til å stimulere fantasien.

Man kan ha sine egne oppfatninger, dog, det er herlig å la forfatterens spørsmål synke ned: Tenk om meningen med livet simpelthen bare er – LIVET? Enn om menneskene oppsto fordi den store Konstruktør i gledesrus ønsket skape ting i ren og pur kjærlighet? At universets grunnleggende kraft er kjærlighet og at det vi kaller ondskap, djevel og hat kun er konsekvensen av fravær av kjærlighet?

Innledningsvis finnes en fortelling som er helt fantastisk og snur opp ned på tanken om hva som er nyttig og ikke. Må bare ta den med:

”Jeg leste en gang en bok om to nabofamilier. Hvor den ene festet og moret seg og levde ut livets syndefulle glede til siste dråpe. Den andre levde nyttig og fryktsomt og slet i sitt ansikts sved. Så kom dommedag og Gud skrev med festlig røykskrift over hele himmelen at det var innvilget allment amnesti. Alle som ville, kunne komme til himmelen. Den festglade familien jublet, tok seg tid til en siste avskjedsfest før de møtte opp til annonsert tid og sted. Den andre familien ble hjemme. Hvis naboen, som hadde levd på en slik unyttig og uverdigg måte fikk komme til himmelen, så foretrakk de å holde seg hjemme...

Og slik gikk det til at den

Gullfoss kommer med fine innspill om hvordan hver enkelt kan være ærlig mot seg selv og være trollmann/trollkvinne i eget liv ved å tore gjøre det man har aller mest lyst til.

”skikkelige” familien levde sine små sure liv resten av sine dager... og er de ikke døde, så er de nok like nøysomme, bitre og nyttige den dag i dag”.

Tenk hvilken befrielse det ville være, hvis mennesket innså at livets mål ikke var å gjøre noe nyttig, men å leve livet. Sitat slutt.

Hm, misunnelse er en farlig egenskap. For eksempel holdninger til dem som hever trygd.

”Når jeg jobber og sliter for føda og ikke gjør som jeg har lyst til, så skal i hvert fall ingen unyttige latsabber få spise seg mette og leve høyt på min/fellesskapets regning!!!!”

Så mange interessante emner er behandlet i denne boka, f. eks. glede. Hvordan vi tidlig i livet blir hysjet ned når vi høylytt uttrykker glede samt hvordan sann glede er blitt undertrykt. Vi er redde for å være for glade. Som hu bestemor sa: ”Betales skal med sorg hver gledesstund på jord”. Herregud hvilket deprimerende dogme!

Omslagsbildet formidler tanken om det gode liv. Avslappende hvile i hengekøye. Behagelig klima. Vakker natur. Lek. Lykkelig baby med livet foran seg. Gammel mann hvilende på sin stav. Et ansikt med visdom i hver fure. Ja, det er sagt at vi mennesker får det fjes vi fortjener etter fylte førti...

Per Henrik Gullfoss belyser hvordan mange velger en utdanning og et nyttig arbeid de egentlig ikke liker for å tjene penger. Fordi de ikke tror det går an å leve av noe de elsker å gjøre. Derimot er det enkelte som driver med helst unyttige ting som sport, aksjesalg og musikk. En dyktig fotballspiller kan tjene

mange millioner på å sparke ball ”mens skikkelige slitere som jobber fra morgen til kveld på fast lønn, knapt har til smør på brødet, bil, video, telefon og TV. Dette er jo så ganske forunderlig sinnsykt, at hvis man ikke hadde vært tilvennet gjennom tid, så ville man stått med måpende øyne og undret seg over hva slags kollektiv galskap som herjet menneskeheten”.

Gullfoss kommer med fine innspill om hvordan hver enkelt kan være ærlig mot seg selv og være trollmann/trollkvinne i eget liv ved å tore gjøre det man har aller mest lyst til i stedet for å henfalle til ”trygghetsnarkomani”. Slik unngår man å bli ”tilskuere til andres liv”.

Forfatteren peker på at livet er et eventyr og bruker elegant bildet av Espen Askeladd på en som ved å rote i grua bruker tid på sitt indre liv. At slik unyttig geskjeft kan føre til at en vinner ”prinsessen og halve kongeriket” viser at det som gir best resultat faktisk er å være unyttig. Espen fant unyttige ting til å målbinde sure og selvgode prinsesser og imøtegå arrogante konger”.

Boka er full av artige motsetninger. Eksempel: Temaet skjønnhet. ”De fleste vil synes en rose er vakrere enn en hundebæsj(!) selv om fluene ganske sikkert vil summe høylytt i protest!”

I min entusiasme er jeg fristet til å trekke frem en rekke med godbiter men jeg vil ikke berøve deg gleden ved selv å nyte denne engasjerende boken. Bon appétit. •